

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Привалея Дмитра Федоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 99, частини першої статті 100 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII, пункту „є“ статті 68 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України „Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України“

м. Київ
11 листопада 2019 року
№ 293-3(II)/2019

Справа № 3-277/2019(6600/19)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Привалея Дмитра Федоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 99, частини першої статті 100 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального

кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII, пункту „є“ статті 68 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України „Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України“ від 24 березня 1999 року № 551–XIV (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22–23, ст. 197) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Привалей Д.Ф. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності статті 19, частинам першій, другій статті 55 Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 99, зокрема „особа повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів“, частини першої статті 100, зокрема „щодо залишення адміністративного позову без розгляду“ Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Кодекс).

Автор клопотання також просить перевірити на відповідність частині другій статті 19, частинам першій, другій статті 28 Конституції України (конституційність) пункт „є“ статті 68 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України „Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України“ від 24 березня 1999 року № 551–XIV зі змінами (далі – Статут), відповідно до якого на молодших та старших офіцерів

можуть бути накладені дисциплінарні стягнення, зокрема звільнення з військової служби за службовою невідповідністю.

На обґрунтування конституційної скарги Привалей Д.Ф. посилається на те, що застосування положень частини третьої статті 99, частини першої статті 100 Кодексу порушує гарантоване „право не бути примушеним робити те, що не передбачено законодавством, внаслідок фактичного примусу (під загрозою позбавлення судового захисту) здійснювати відповідний моніторинг інформації з метою виявлення порушень своїх прав, свобод чи інтересів“, а також „право на захист моїх прав і свобод судом та право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу також зазначає, що застосування пункту „є“ статті 68 Статуту порушує „право не бути підданому такому, що принижує мою гідність покаранню“ та „право на повагу до його моєї гідності та право не бути підданому такому, що принижує мою гідність покаранню“.

На підтвердження своєї позиції автор клопотання посилається на положення Конституції України, Кодексу, юридичні позиції Конституційного Суду України, рішення Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України

(його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Із аналізу конституційної скарги вбачається, що автор клопотання не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу, а фактично висловив незгоду з судовими рішеннями, прийнятими у його справі, обмежившись цитуванням окремих норм Конституції України та Кодексу. Однак таке цитування без наведення аргументів щодо невідповідності Основному Закону України оспорюваних положень Кодексу не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Крім того, у постанові Верховного Суду від 24 липня 2019 року, яку суб'єкт права на конституційну скаргу вважає остаточним судовим рішенням у своїй справі, положення пункту „є“ статті 68 Статуту не застосовано.

Отже, Привалей Д.Ф. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Привалея Дмитра Федоровича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 99, частини першої статті 100 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII, пункту „є“ статті 68 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України „Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України“ від 24 березня 1999 року № 551–XIV зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

